

[Wilhelm]

foregøgle sig, at de udøvede effektiv kontrol eller, selvfølgelig meget mindre, fik styr på den politik, pengeinstitutterne fører. Det er en sparsom form for demokrati, men VS vil godt være med til at forsvare også en sådan sparsom form for demokrati, hvis den indeholder de ting, jeg nævnte.

Men hvordan virker det nu med denne lov om offentlige repræsentanter? Det ligger sådan, at i de 4 år, den har eksisteret, er der kun ét parti, der har søgt oplysninger om den og stillet spørgsmål til den, og det er VS. Vi har interesseret os for disse ting og stillede spørgsmål for et par år siden om, hvem det egentlig var, der var udpeget til bankerne, og vi fik hele listen.

Vi tog det op her igen i vinter i en aktuel anledning med 5 spørgsmål, som er blevet besvaret i erhvervsudvalget, spørgsmål, som ingen rigtig har været inde på endnu. Det er altså det, vi ved om hvordan det virker.

Vi har spurgt om, hvilke tilbagemeldinger handelsministeren har modtaget, og hvilke konklusioner han vil drage af erfaringerne nu, lige før 4 års perioden udløber og man skal til at genbeskikke disse offentlige repræsentanter. Hvad er så resultatet? Ja, med hensyn til udpegningen er det klart, at der ikke bliver udpeget folk for at kontrollere, men af nogle andre, lidt mere svævende hensyn. Det er måske kun en halv sandhed at sige, at det simpelt hen er nogle ben til nogle veltjente partipampere, men en halv sandhed er det til gengæld også, og det er alt nok

Det var interessant, når fru Dorte Bennedsen sagde, at de blev lønnet dårligere end de øvrige repræsentanter, for der var loft over deres honorarer. Ja, hvilket loft? Det har vi også fået oplyst gennem VS' spørgsmål, 41.000 kr. om året. Det var en interessant oplysning, at de allerallerfleste bankbestyrelsesmedlemmer ud over de offentligt indsatte altså har honorarer, der langt overstiger de 41.000 kr. om året.

Der er ingen tilbagemeldinger overhovedet fra disse offentlige repræsentanter. Der er ingen pligt til at tilbagemelde overhovedet. Der er tværtimod pligt – det fremgår sort på hvidt af besvarelsene – til at hemmeligholde oplysninger. Det er de offentlige repræsentanters situation i dag.

Vi har spurgt til en konkret sag, fordi vi syntes, det var interessant at se, om man fra den bank, som kom ud i nogle situationer,

hvor bagmandspolitiet blev nødt til at sigte hele bestyrelsen, inkl. det offentliges repræsentant, mens disse dispositioner stod på, havde fået nogen som helst melding fra denne offentlighedens garant til handelsministeriet eller til bank- og sparekassetilsynet. Nej, der er ikke kommet et ord fra denne offentlighedens garant, mens disse dispositioner, som de nu er sigtet for, stod på. Og det er ikke så mærkeligt, at der ikke er kommet et ord, når vedkommende repræsentant rent faktisk har fuldstændig tavshedspligt med hensyn til, hvad han bliver bekendt med. Jeg synes, det er betegnende for institutionen.

Derfor må vi fra VS' side konkludere: når dette forslag kommer til afstemning, så tages der stilling til, om man vil lægge ryg til nogle såkaldte offentlige repræsentanter til honorarer på op til 41.000 kr., som ikke melder tilbage, som ikke skal melde tilbage, og som ikke kan melde tilbage, fordi de har tavshedspligt. Det vil vi ikke lægge ryg til. Det mener vi er værre end en narresut.

Men vi vil til gengæld opfordre til – og dér er jeg ganske uenig med hr. Kaj Hansen; jeg synes, et udvalgsarbejde kan være overordentlig nyttigt – at man får kigget på disse ting, at man får stillet ændringsforslag til fremskridtspartiets forslag, så der i det mindste er en lille smule informationsudbytte og oplysningsudbytte og åbenhedsudbytte af disse offentlige repræsentanter. Kommer der ikke det ud af det, så vil vi støtte, at de bliver nedlagt.

H. C. Hansen (FP):

Regeringens mistillid til det danske erhvervsliv og i dette tilfælde specielt den danske bankverden er årsag til den lovgivning, vi i dag behandler, en mistillid kombineret med et ønske om at skabe retræteposter for veltjente politikere. For hvad er det for samfundsopgaver, regeringen og socialdemokratiet føler at de danske banker ikke opfylder? Hvad beror denne mistillid på? Vi har ikke fået nogen som helst fornuftig forklaring herpå i dag.

Årsagen er da også, at regeringens og socialdemokratiets egentlige baggrund for denne lov er et ganske klart ønske om over et kortere eller længere åremål at få så mange statsudnævnte bestyrelsesmedlemmer som muligt, ikke blot i de danske banker – det er